

ZAWÓD MOICH RODZICÓW
(DER BERUF MEINER ELTERN)

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Zawód moich rodziców (Der Beruf meiner Eltern)

Klasa/czas trwania lekcji

I/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- podaje bliższe informacje na temat zawodów wykonywanych przez jego rodziców,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: ein festes Gehalt haben, vom Staat bezahlt werden, viel/wenig verdienen, (kein) Trinkgeld bekommen, einen Hochschulabschluss brauchen, keine besondere Ausbildung brauchen, früh aufstehen müssen, auch sonntags arbeiten müssen, (k)eine geregelte Arbeitszeit haben, (keine) Schichtarbeit machen müssen, kräftig sein müssen, (k)einen Schreibtisch brauchen, im Sthen/im Sitzen arbeiten, sich bei seiner Arbeit (nicht) hinsetzen können, (k)eine gut lesbare Schrift haben müssen, manchmal unter Lebensgefahr arbeiten, häufig Misserfolge akzeptieren müssen, sind die Leute besonders dankbar, gibt die Arbeit Mach/Spaß, itd.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- stojące obrazy.

Środki dydaktyczne

- karty pracy (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE): Zestawienie różnych informacji na temat czynności, jakie wykonują przedstawiciele różnych zawodów,
- Słowniki.

Opis przebiegu lekcji

- Uczniowie przedstawiają zadanie domowe. Mieli napisać ćwiczenie prawda/nieprawda na temat czynności wykonywanych przez przedstawicieli różnych zawodów, np.
 - Der Buchhalter löscht Feuer. (f)
 - Die Kellnerin bedient Gäste. (p), itd.
- Uczniowie dobierają się w pary. Nauczyciel rozdaje im karty pracy.

- Uczniowie zapoznają się ze słownictwem i grupują te informacje według podobieństw, np.: Ausbildung, Gehalt, Arbeitszeit, itd.
- Uczniowie przedstawiają wyniki swojej pracy.
- Jeden uczeń wychodzi na środek klasy i zastyga w pewnej pozie przedstawiając daną informację, np. Der Arzt muss keine gut lesbare Schrift haben.
- Pozostali uczniowie starają się odgadnąć, o jaką czynność chodzi.
- Uczeń, który odgadł daną informację wychodzi w nagrodę na środek klasy i gra toczy się dalej.
 - Alternatywa 1: Uczeń wychodzi na środek klasy i wybiera sobie zawód, ale nie wymienia głośno jego nazwy. Pozostali uczniowie starają się odgadnąć o jaki zawód chodzi i zadają pytania, np.: Muss er eine gut lesbare Schrift haben?, Muss er früh aufstehen?, Arbeitet er manchmal unter Lebensgefahr?, itd.
 - Alternatywa 2: Uczeń wychodzi na środek klasy, wybiera sobie jeden zawód, ale nie wymienia głośno jego nazwy. Następnie podaje bliższe informacje na jego temat, np.: Er muss manchmal auch sonntags arbeiten, er braucht einen Hochschulabschluss, er bekommt kein Trinkgeld, itd.
- Pozostali uczniowie starają się odgadnąć zawód.
- Zadanie domowe: Uczeń ma przygotować krótką prezentację Power Point na temat zawodu swojej mamy lub swojego taty. W prezentacji nie wolno mu stosować tekstu, tylko zdjęcia. Taką prezentację omawia następnie w szkole, wskazując na zdjęcia i mówiąc: Mein Vater ist Arzt. Er braucht einen Hochschulabschluss. Er kann sich bei seiner Arbeit hinsetzen. Die Leute sind ihm besonders dankbar. Itd.

Komentarz metodyczny:

Sprawdzając pod koniec lekcji, czy założone cele zostały zrealizowane, nauczyciel może użyć tabeli porównawczej, która wskaże uczniowi, czego się nauczył na danej lekcji, a jednocześnie będzie informacją dla nauczyciela, jak zmieniła się wiedza ucznia. To narzędzie jest przydatne zwłaszcza dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, będą oni mogli bowiem wypełnić tabelę w spokoju i we własnym tempie.

Oceniając zadanie domowe ucznia niedosłyszącego, nauczyciel powinien uwzględnić jego trudności i nie zwracać uwagi na błędy wynikające z niedosłuchu. Oceniając ucznia niedowidzącego nauczyciel nie powinien stosować wszystkich reguł dotyczących tworzenia prezentacji multimedialnych. Taki uczeń zastosuje bowiem większą czcionkę, co spowoduje mniejszą przejrzystość poszczególnych slajdów. Od ucznia zdolnego można zaś wymagać wykroczenia poza materiał prezentowany na lekcji i zastosowania nowego słownictwa.